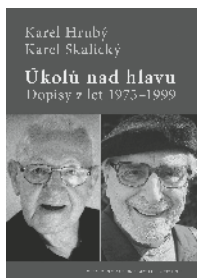

Karel Hrubý, Karel Skalický

Úkolů nad hlavu

Dopisy z let 1975–1990

CDK 2023

V roce 2021 vyšly dopisy teologa Karla Skalického s filosofem Erazimem Kohákem *Tvůj in Xto: vzájemná korespondence z let 1978–2011* (Torst).

Jejich dopisy byly plné vroucího citu a zájmu o svého souputníka, o jeho životaběh duchovní i praktický. Zároveň byly i vrstevnatým svědectvím o situaci nejen křesťansky orientovaného exilu.

Korespondence Karla Skalického (nar. 1934) se sociologem a sociálně-demokratickým intelektuálem Karlem Hrubým (1923–2021) je co do rozsahu skromnější (175 stran) a po obsahové stránce o trochu instrumentálnější, nikoli však méně přínosná.

Skalický s Hrubým se osobně setkali na konferenci o filosofii českých a slovenských dějin ve švýcarském Interlaken v roce 1976. Publikace zachycuje 24 let písemného styku exulantů, jejichž životy měly rozličné kontury i společné, především intelektuální zájmy. Svazek prozrazuje mnohé o aktivitách lidí, jimž na srdci neustále ležel osud jejich domoviny. Nanejvýš precizně opoznámkované listy jsou dalším vzácným střípkem do mozaiky připomínající a budoucím generacím i přibližující život druhé poloviny 20. stol., a to včetně jeho praktických stránek, kdy organizace konference či příprava časopisu byla limitována zcela jinak, než je tomu dnes.

Vedle předmluvy Karla Skalického kniha obsahuje zasvěcenou studii Zdeňka A. Emingera. Ten je podepsán i pod pečlivou redakční práci, poznámkami i užitečným jmenným rejstříkem.

Lukáš Jirsa

Zuzana Svobodová, Andrea Blaščíková

Být, poznat a milovat

Augustinový dialog

Karolinum 2023

Těžko člověk porozumí světu, není-li schopen dialogu s druhými. A jen těžko se dokážeme takto setkat s druhými, nejsme-li schopni vnitřního dialogu

sami se sebou. Augustinový dialog, jak zní podtitul velmi hutného přemítání o filosofii výchovy, či lépe filosofii lidského zrání, je veden formou písemného rozhovoru autorek. Perspektiva promyšlení Augustinových myšlenek je díky tomu mnohem plastičtější, vícevrstvá. Nabízí přirozeně prostor pro aktualizaci, srovnání s novodobými mysliteli a zkušenostmi autorek. Tak například, říká Svobodová, oslovení žáka, jež má probouzet jeho osobní bytí, má větší šanci, přizná-li si učitel své hranice, ukáže-li sebe sama ne jako mentora (který „s jistotou ví“), ale jako člověka, který hledá pravdu, který se ptá po dobru. Dialog podle Augustina, pokračuje Blaščíková, může posluchače probudit, pohnout s ním do té míry, že se bude snažit stát se tím, koho dosud jen předstíral. A v dialogu se také odkrývá to, že mnoha slověům, které vyslovujeme, vlastně nerozumíme, včetně těch, jichž užíváme o Bohu.

Nesmírně inspirujícím způsobem autorky debatují o Boží stopě v našich životech: bytí, poznání a milování, následně se zamýšlejí nad přátelstvím a hledáním pravdy, nad strachem a důvěrou, nad bytím na pomezí vnějšího a vnitřního světa, nad smyslem našeho snažení. Poslední kapitola je pak zaměřena na hledání „stále nových počátků vnitřního dialogu s vnitřním Učitelem, které se odrážejí a mají odrážet v našich dialozích s druhými a se světem“.

Josef Beránek

Lucie Šmídová, Mireia Ryšková

Ke kněžství ženy

Korespondence Josefa Zvěřiny

a Mirei Ryškové (1980–1986)

Karolinum 2023

V úvodu knihy s podtitulem Korespondence Josefa Zvěřiny a Mirei Ryškové (1980–1986) Lucie Šmídová charakterizuje období 1948–1989;

popisuje likvidační snahy komunistické moci vůči katolické církvi, představuje Josefa Zvěřinu, popisuje postavení žen jak ve společnosti, tak v katolickém či disidentském prostředí. Mireia Ryšková v další stati ukazuje potřebu Josefa Zvěřiny formulovat „Teologii ženy“, k jejímu rozpracování ovšem již nedošlo. Autorka uvádí své chápání názoru Zvěřiny na kněžské svěcení žen, kdy teolog na jedné straně vidí velkou a jasnou potřebu postavení ženy v katolické církvi teologicky promyšlet a prakticky pojednat (vnímá například nespravedlnost vyloučení žen z rozhodovacích procesů i ve věcech, které se týkají jich samých), na druhé straně vnímá současný stav neumožňující zavádět kněžskou ordinaci žen a na třetí straně hledá cesty směrem k jakémusi specifickému zvláštnímu zasvěcení či svěcení, které by vycházelo z Boží stvořitelské myšlenky o ženě. Autorka v textu uvažuje i o motivech, které Josefa Zvěřinu vedly k rezervovanému postoji v otázce ordinace (loajalita k církevnímu úřadu, obava z klerikalizace žen, neexistence šance na úspěch v dané věci). Publikace pak obsahuje sedm dopisů Zvěřiny Ryškové, tři dopisy Ryškové Zvěřinovi, pět dopisů Ryškové adresovaných více přátelům. Texty přináší osobní, autentická svědectví o prožívání (nejen racionální úvahy) tématu u obou protagonistů.

Alan Křišťan